

Panium – Tallet syv

Daniel 11 avdekket: Profetiske linjer fra 1989 til søndagsloven

Jeff Pippenger

2025-03-15

Vi arbeider med å føre sammen alle linjene i Daniel elleve i forbindelse med den skjulte historien i vers førti, som representerer 1989 frem til søndagsloven i Amerikas forente stater. Vårt kall som profetistudent er å dele sannhetens ord rett.

Legg vinn på å framstilla deg sjølv godkjend for Gud, som ein arbeidar som ikkje treng å skjemmast, og som rett deler sannings ord. 2 Timoteus 2:15.

Daniel kapittel elleve kan deles inn i ti profetiske linjer. Versene én til fire representerer én profetisk linje. Versene fem til ni representerer en annen linje. Vers ti representerer en tredje linje. Versene elleve og tolv representerer den fjerde linjen. Den femte linjen er versene tretten til femten. Den sjette linjen er versene seksten til tjueto. Den sjuende linjen er versene tjuetre og tjuefire. Vers tjuefire til vers trettién er den åttende linjen. Vers trettién til førti er den niende linjen, og den tiende og siste linjen er versene førti til førtifem. Disse ti linjene skal føres sammen, linje på linje.

Kven vil han læra kunnskap? og kven vil han få til å forstå læra? Dei som er avvende frå mjølka og tekne bort frå brysta.

For bud må være på bud, bud på bud; linje på linje, linje på linje; her litt, og der litt:

For med stammende lepper og med et annet tungemål skal han tale til dette folket, til dem han sa: Dette er hvilen som dere kan la den trette finne hvile ved; og dette er vederkvegelsen. Men de ville ikke høre.

Men Herrens ord ble for dem bud på bud, bud på bud; regel på regel, regel på regel; her litt og der litt; for at de skulle gå og falle bakover og bli knust og fanget i snaren og bli tatt. Jesaja 28:9–13.

Hver av de ti profetiske linjene er naturligvis innbyrdes forbundet, men innenfor hver linje kan et bestemt tema gjenkjennes. Selv om hver linje har et hovedtema, rommer linjene mer enn ett enkelt vitnesbyrd. Jeg har til hensikt å identifisere hvert av temaene i de ti linjene.

Første linje

Også jeg stod opp i det første året under mederen Darius for å styrke og verne ham. Og nå vil jeg kunngjøre deg sannheten. Se, ennå skal tre konger framstå i Persia; og den fjerde skal være langt rikere enn dem alle. Og når han ved sin styrke gjennom sin rikdom er blitt mektig, skal han egge alle opp mot Hellas' rike. Og en mektig konge skal framstå, en som skal herske med stort herredømme og gjøre etter sin vilje. Men når han er stått fram, skal hans rike bli knust og delt mot himmelens fire vinder, men ikke til hans etterkommere, heller ikke etter det

herredømmet som han hersket med; for hans rike skal rykkes opp med roten og tilfalle andre enn disse. Daniel 11:1–4.

Det første året til Dareios markerer slutten på sytti år og identifiserer således en profetisk endetid. I vers tre oppretter Aleksander den store sitt verdensomspennende rike, og i vers fire skulle hans rike rykkes opp og deles mot himmelens fire vinder. Når vi bruker Dareios som endetiden i 1989, kan vi telle kongene som er framstilt i vers to. Når Gabriel i vers én sier: «Også i Dareios' første regjeringsår», følger han opp det han meddelte Daniel ved begynnelsen av synet, som tok til i kapittel ti.

I Kyros', Persias konges, tredje regjeringsår ble et ord åpenbart for Daniel, han som fikk navnet Beltsasar; og ordet var sant, men den fastsatte tiden var lang; og han forstod ordet og hadde innsikt i synet. Daniel 10:1.

Veimerket som representerer «endens tid», inneholder to symboler. «Endens tid» for Moses' profetiske linje var Arons fødsel, fulgt tre år senere av Moses' fødsel. Aron og Moses er det todelte symbolet på «endens tid» i deres historie og er et forbilde på Johannes Døperens og Jesu fødsel seks måneder senere. «Endens tid» i 1798 markerte fangenskapet til paven i Roma, som deretter døde i fangenskap i 1799. Fra «det første året til mederen Dareios» til «det tredje året til Kyros, Persias konge»; Dareios og Kyros representerer «endens tid» i 1989, for alle profetene taler mer om de siste dager enn om de dager de selv levde i.

Alt dette hendte dem som forbilder; og det er blitt skrevet til formaning for oss, som de siste tider er kommet til. 1 Korinterbrev 10:11.

Darius og Kyros representerer Ronald Reagan og George Bush den eldre i 1989. Begge var presidenter det året. Vers én i kapittel elleve plasserer synet i Kyros' tredje regjeringsår, noe som ville representere George Bush den eldre, som fulgte Reagan slik Kyros fulgte Darius. Vers to sier at tre konger ennå skal stå fram, og den fjerde er langt rikere enn dem alle. Den siste «endetid» i kapittel elleve begynner i 1989 og identifiserer at etter George Bush den eldre skulle ennå tre konger stå fram, og dermed identifiseres de tre presidentene som fulgte Bush den eldre. Disse tre kongene var Bill Clinton, George Bush den yngre, Barak Obama, og deretter skulle den rikeste presidenten, Donald Trump, «ved sin styrke» og «ved sine rikdommer egge alle opp mot Greklands rike».

Vers tre innfører deretter Aleksander den store og er derfor et forbilde på De forente nasjoners siste leder, som forener seg med pavedømmet i de siste dager, men som, likesom pavedømmet, går til sin ende. De forente nasjoner er det sjuende riket, framstilt som ti konger i Åpenbaringen sytten, og forbundet av ti konger blir enige om å gi sitt sjuende rike til det pavelige dyret for én symbolsk time.

Og de ti horn som du så, er ti konger, som ennå ikke har fått noe rike; men de får myndighet som konger i én time sammen med dyret. Disse har ett sinn, og de gir sin makt og styrke til dyret. Disse skal føre krig mot Lammet, og Lammet skal seire over dem; for han er herrenes Herre og kongenes Konge; og de som er med ham, er kalte og utvalgte og trofaste. Åpenbaringen 17:12–14.

Disse ti kongene er framstilt ved vers tre og fire og også ved historien om Aleksander den stores oppgang og fall, han som oppfylte versene i det fjerde århundre. Hellas er det tredje riket i Bibelens profeti og er et symbol på dragen, en tredjedel av den trefoldige foreningen av dragen, dyret og den falske profet. Ved korset ble budskapet «Jødernes konge» nedtegnet på hebraisk, latin og gresk; som representerte jødene, romerne og resten av folkemengdene fra de andre nasjonene som ville være i Jerusalem ved påsken. Grekerne representerer dragen, romerne representerer dyret, og jødene var den falske profet.

De første fire versene i kapittel elleve identifiserer enden på den jordiske dragemakten som driver hor med den pavelige makten idet menneskets nådetid avsluttes. Vers tre og fire identifiserer den endelige oppkomst og det endelige fall til den siste manifestasjonen av en jordisk dragemakt. Disse versene ligger over de siste seks versene, som identifiserer enden på dyret som driver hor med jordens konger. Begynnelsen og avslutningen av kapittel elleve identifiserer den historien hvor Guds fiender kommer til sin ende uten noen til å hjelpe. De første fire versene, sammenstilt med de siste seks versene, bærer således symbolikken til De ti bud, med en tavle med de første fire budene og en tavle med de siste seks budene, samtidig som de også symboliserer en prøve ved tallet ti.

De fire første versene representerer en begynnelse som illustrerer avslutningen, samtidig som de forankrer budskapet ved dets begynnelse ved «endens tid» i 1989. Versene representerer dermed perioden fra 1989 og frem til menneskenes nådetids avslutning, og sammenfatter således budskapet i de siste seks versene, som utgjør den økte kunnskap som ble åpnet i 1989, og som identifiserer begivenhetene knyttet til nådetidens avslutning.

Versene gir det profetiske ankeret for å erkjenne at det, med begynnelse i 1989, ville være i alt åtte presidenter, hvor den åttende var av de sju foregående presidentene, og dermed knytter avsnittet sammen med gåten om at den åttende er av de sju, noe som er et profetisk kjennetegn som er nåværende sannhet i de siste dager.

Temaet som kan forstås ut fra versene, er den endelige ødeleggelsen av dragemakten som driver hor med Tyrus' skjøge. Skjøgen driver hor med alle jordens konger, men slik det gamle Frankrike ble den katolske kirkes førstefødte da Klodvig viet sin trone til pavedømmet i 496, slik skal også jorddyret, De forente stater, bli den første av kongene til å drive hor med skjøgen ved søndagsloven. Likesom de første fire versene i de avsluttende seks versene identifiserer og fremhever alle de tre maktene som leder verden til Harmageddon, er temaet i de første fire versene dragemakten, framstilt ved Grecia og Aleksander den store.

Reagan innledet rekken av åtte presidenter som nå har ført frem til den siste av de åtte presidentene. Den åttende presidenten vil reise dyrets bilde og håndheve en søndagslov i De forente stater, samtidig som han vil megle frem og få i stand en ordning som gjør ham til overhode for De forente nasjoner, som nettopp på det tidspunktet vil tre inn i et verdensomspennende forhold mellom kirke og stat under påskudd av å løse den tiltagende krigføringen fra radikal islam.

Overgangen til De forente stater, som er jorddyret i Åpenbaringen kapittel tretten, fra å være det sjette riket i Bibelens profeti til å bli hodet for det sjuende riket i Bibelens profeti, mens det fullbyrder det ulovlige forholdet til det åttende riket i Bibelens profeti, blir illustrert fra vers én,

som identifiserer 1989, gjennom de presidentene som leder fram til søndagsloven i De forente stater, og identifiserer deretter umiddelbart den mektige kongen som står fram. Den mektige kongen er Trump, idet han overtar kontrollen over De forente nasjoner, som han nå er i ferd med å demontere i forkant av sine krav.

Andre linje

Vers fem til ni utgjør den første omtalen og den punktvisse fremstillingen av kampen mellom kongene i nord og sør, som hele kapitlet benytter som den primære profetiske bakgrunnen. Vers fem fremsetter avsnittets tema.

Og kongen i sør skal være sterk, og en av hans fyrster; og han skal være sterkere enn ham og få herredømme; hans herredømme skal være et stort herredømme. Daniel 11:5.

Ptolemaios I Soter og Seleukos I Nikator er fremstilt i verset. Begge var en fjerdedel av «diadokene» (som betyr etterfølgerne) av Alexanders rike. Seleukos er den første «kongen i nord» i kapittel elleve, og i samsvar med det hedenske Roma, det pavelige Roma og det moderne Roma ble Seleukos først etablert som den profetiske kongen i nord etter tre primære seire eller avgjørende begivenheter: hans gjenerobring av Babylon i 312 f.Kr., slaget ved Ipsos i 301 f.Kr., og slaget ved Korupedion i 281 f.Kr. Disse bevegelsene beseiret hans fremste rivaler, utvidet hans rike og befestet hans herredømme i regionen.

Den andre linjen begynner med å identifisere kongene i nord og sør i motsetning til enhver annen av etterfølgerne (diadokene) til Alexanders delte rike. Den begynner med å fastslå at kongen i nord først får makt etter tre erobringer. Deretter identifiseres det, i historien om kampen om herredømmet som utspilte seg etter Alexanders død i vers seks til ni, en periode som avsluttes med at kongen i nord blir styrtet av kongen i sør. Dette er første av tre ganger i kapittel elleve at kongen i sør seirer over kongen i nord. De utgjør tre indre vitnesbyrd innenfor kapitlet som klart fastslår veimerkene i historien som fører fram til at en konge i sør beseirer en konge i nord.

Og kongen i sør skal bli mektig, og en av hans fyrster; og han skal bli mektigere enn han, og få herredømme; hans herredømme skal være et stort herredømme. Og ved åras ende skal de slutte seg sammen; for kongens datter i sør skal komme til kongen i nord for å inngå en overenskomst; men hun skal ikke beholde armens kraft; heller ikke skal han bli stående, eller hans arm; men hun skal bli overgitt, og de som førte henne, og han som avlet henne, og han som styrket henne i disse tider. Men fra en gren av hennes røtter skal en stå fram i hans sted, som skal komme med en hær og trenge inn i festningen til kongen i nord, og han skal fare fram mot dem og seire. Også deres guder skal han føre bort til Egypt som fanger, sammen med deres fyrster og med deres kostbare kar av sølv og gull; og han skal bestå i flere år enn kongen i nord. Så skal kongen i sør komme inn i sitt rike og vende tilbake til sitt eget land. Daniel 11:5–9.

Den historiske oppfyllelsen av versene danner mønsteret for den profetiske oppfyllelsen av de ett tusen to hundre og seksti årene med pavelig herredømme som er identifisert i vers trettien til førti, og det profetiske mønsteret for oppfyllelsen av vers elleve, som først ble oppfylt i 217 f.Kr. i slaget

ved Raphia. Disse tre vitnene identifiserer kjennetegnene ved Ukrainakrigen, hvor Putin, den siste kongen i syd, skal seire over stedfortrederhæren til den pavelige kongen i nord.

Temaet for den andre linjen i den profetiske historien er hvordan dødssåret blir tilføyd pavedømmet i 1798, slik dette fremstilles i vers fem til ni og i slaget ved Rafia i vers elleve. Kongen i sør, som er Egypt, er dragens makt.

Menneskesønn, vend ditt ansikt mot farao, kongen i Egypt, og profetér mot ham og mot hele Egypt. Tal og si: Så sier Herren Gud: Se, jeg er imot deg, farao, kongen i Egypt, den store dragen som ligger midt i sine elver, som har sagt: Min elv er min egen, og jeg har gjort den for meg selv. Esekiel 29:2, 3.

De tre framstillingene i kapittel elleve av at sydens konge får overtaket over nordens konge, går sammen om å identifisere nordens konges endelige fall i vers førtifem.

Og han skal reise teltene til sitt palass mellom havene på det herlige hellige fjell; men han skal komme til sin ende, og ingen skal hjelpe ham. Daniel 11:45.

Det er tre linjer i kapittel elleve som illustrerer at en konge i sør beseirer en konge i nord, men når kongen i nord kommer til sin ende uten noen til å hjelpe, er det ikke så tydelig. Men Johannes' åpenbaring identifiserer at det er drakemakten som styrter henne ved å ete hennes kjøtt og brenne henne opp med ild. Når drakemakten først er gjenkjent ut fra Johannes' åpenbaring, kan vi se kongene, som også er dragen og også kongen i sør, som skal styrte kongen i nord i vers førtifem. Tre direkte vitner i kapittelet som alle vitner om sin fullkomne oppfyllelse, slik dette fremstilles gjennom forbindelsen mellom Daniels bok og Johannes' åpenbaring.

Den moderne pavelige kongen i nord kommer til sin ende uten at noen hjelper ham i vers førtifem, og Åpenbaringsboken identifiserer hvordan den pavelige makten kommer til sin ende ved dragens makts hånd.

Og de ti hornene som du så på dyret, disse skal hate skjøgen, og de skal gjøre henne øde og naken, og ete hennes kjøtt og brenne henne opp med ild. For Gud har lagt i deres hjerter å fullbyrde hans vilje, og å være samstemmige og gi sitt rike til dyret, inntil Guds ord er blitt oppfylt. Åpenbaringen 17:16, 17.

De ti kongene brenner den pavelige kongen i nord opp med ild og eter hennes kjøtt. Kongene i de siste dager er drakemakten.

«Konger og herskere og stattholdere har satt på seg antikrists merke, og fremstilles som dragen som går bort for å føre krig mot de hellige—mot dem som holder Guds bud og har Jesu tro. I sitt fiendskap mot Guds folk viser de seg også skyldige i valget av Barabbas i stedet for Kristus.» Testimonies to Ministers, 38.

De ti kongene er dragens makt, som også er framstilt ved kongeriket Hellas og Aleksander. Disse kongene er sørlige konger, for de er framstilt ved farao, kongen av Egypt. De skal ete hennes kjød, for de er også de profetiske «hunder» som salmisten kaller «de ugudeliges forsamling».

For hunder har omringet meg; de ugudeliges forsamling har omsluttet meg; de gjennomboret mine hender og mine føtter. Jeg kan telle alle mine ben; de ser på meg og stirrer på meg. De deler mine klær mellom seg og kaster lodd om min kledning. Salmenes 22:16–18.

Pavedømmet er kongen i nord i vers førtifem, og pavedømmet er fremstilt ved Jesabel i menigheten i Tyatira.

Men jeg har noen få ting imot deg: at du tåler den kvinnen Jesabel, hun som kaller seg selv en profetinne, og lærer og forfører mine tjenere til å drive hor og ete avgudsoffer. Og jeg gav henne tid til å omvende seg fra sitt horeliv, men hun omvendte seg ikke. Se, jeg kaster henne på sykeseng, og dem som driver hor med henne, ut i stor trengsel, dersom de ikke omvender seg fra sine gjerninger. Åpenbaringen 2:20–22.

Jezebels dom fullbyrdes når hun blir oppspist av hunder.

Også om Jesabel talte Herren og sa: Hundene skal ete Jesabel ved muren i Jisre'el. 1. Kongebok 21:23.

Hundene er det hedenske Roma, dragens makt, for det var det hedenske Roma som korsfestet Kristus.

«I Kristi lidelser på korset ble profetien oppfylt. Århundrer før korsfestelsen hadde Frelseren forutsagt den behandling Han skulle få. Han sa: «Hunder omringer Meg; de ondes flokk har omsluttet Meg; de har gjennomboret Mine hender og Mine føtter. Jeg kan telle alle Mine ben; de ser på Meg og stirrer. De deler Mine klær mellom seg og kaster lodd om Min kledning.» Salme 22:16–18. Profetien om Hans klær ble oppfylt uten rådslagning eller innblanding fra venner eller fiender av den Korsfestede. Til soldatene som hadde naglet Ham til korset, ble Hans klær gitt. Kristus hørte mennenes strid mens de delte klærne mellom seg. Hans kjortel var vevd i ett stykke, uten søm, og de sa: «La oss ikke rive den i stykker, men kaste lodd om den, om hvem den skal tilhøre.»» Alfa og Omega, 746.

De ti kongene, som er hundene, som er de ugudeliges forsamling, som er Hellas og Egypt, skal også brenne skjøgen med ild.

Og enhver prests datter, dersom hun vanhelliger seg ved å drive hor, vanhelliger hun sin far; med ild skal hun brennes opp. 3 Mosebok 21:9.

De ti kongene brenner horen med ild, for hun gir seg ut for å være en prestinne, men er en hore.

Og det skal skje på den dag at Tyrus skal bli glemt i sytti år, etter dagene til én konge; ved enden av sytti år skal det gå Tyrus som i en skjøgesang: Ta en harpe, gå omkring i byen, du glemte skjøge; spill vakkert, syng mange sanger, så du kan bli husket. Og det skal skje ved enden av sytti år, at Herren skal se til Tyrus, og hun skal vende tilbake til sin horelønn og drive hor med alle kongerikene i verden over hele jordens overflate. Jesaja 23:15–17.

I versene fem til ni, og versene trettien til førti, finner vi vitnesbyrd om at pavedømmet kommer til sin ende ved dragens makts hånd. Dette prinsippet blir også for tiden oppfylt i krigen i Ukraina. Disse tre vitnene forteller oss at når kongen i nord kommer til sin ende uten at noen hjelper ham i

vers førtifem, vil dragen ete hennes kjøtt og brenne henne opp med ild. Etter tre vitners utsagn vil drivkraften bak dragens handling omfatte en brutt pakt.

I vers fem til ni endte den andre syriske krigen med en traktat i 253 f.Kr. Krigen hadde begynt i 260 f.Kr., og sju år inn i den andre syriske krigen ble en fredstraktat inngått ved at kongen i sør gav en datter til kongen i nord, slik at han kunne gifte seg med kongen i sørs datter og frembringe fred gjennom ekteskapsalliansen. Sju år etter ekteskapet, i 246 f.Kr., satte kongen i nord den sørlige bruden til side og gjeninnsatte sin opprinnelige hustru, som han hadde satt til side da han giftet seg med den egyptiske prinsessen. Motivet for at kongen i sør invaderte det nordlige riket og tok den nordlige kongen til fange, var en brutt traktat.

Den brutte traktaten var et forbilde på den brutte Tolentino-traktaten i 1797, som gav Napoleon motivasjon til å ta paven til fange i 1798, slik Ptolemaios hadde gjort med Selevkos i 246 f.Kr. Da Ptolemaios III vendte tilbake til Egypt fra sin seier over Selevkos IIs nordlige selevkidiske rike, førte han så mange skatter tilbake til Egypt at egypterne gav Ptolemaios III tittelen «Euergetes» (som betyr Velgjører) fordi han gjenopprettet deres «bortførte guder» etter mange år.

Men fra en kvist av hennes røtter skal én stå frem i hans sted; han skal komme med en hær og trenge inn i festningen til kongen i nord, og han skal gå fram mot dem og få overtaket. Også deres guder skal han føre som fanger til Egypt, sammen med deres fyrster og deres kostbare kar av sølv og gull; og han skal bli stående i flere år enn kongen i nord. Daniel 11:7, 8.

Da Napoleon tok paven til fange i 1798, røvet han Vatikanets skatter og førte dem tilbake til Frankrike, slik dette er forbildet ved Ptolemaios III, som tok skatter og også Seleukos II tilbake til Egypt, hvor Seleukos II døde ved å falle fra en hest. Dette var et forbilde på at Napoleon fjernet pavedømmet fra dyret i 1798, og på pavens død i 1799. Pavedømmet i Åpenbaringen sytten er kvinnen som rir på dyret, og Seleukos' nederlag, fangenskap og påfølgende død ved fall fra en hest, er et forbilde på at Napoleon fjernet pavedømmets sivile myndighet (framstilt som et dyr i Åpenbaringen sytten).

Så førte han meg bort i ånden ut i ørkenen; og jeg så en kvinne sitte på et skarlagensrødt dyr, fullt av bespottelige navn, med sju hoder og ti horn. ... Og engelen sa til meg: Hvorfor undret du deg? Jeg vil fortelle deg hemmeligheten med kvinnen og med dyret som bærer henne, det som har de sju hodene og de ti hornene. ... Og kvinnen som du så, er den store byen som hersker over jordens konger. Åpenbaringen 17:3, 7, 18.

Vers fem til ni innleder krigføringen mellom kongen i nord og kongen i sør i kapittel elleve. Vers fem gir forankringen til Roma som kongen i nord, for det identifiserer at kongen i nord skulle erobre tre geografiske områder før den hersket suverent. Versene gir den profetiske strukturen som framstiller en periode da kongen i nord hersker, men kommer til sin ende. Dette er selve premisset og løftet i kapittel elleve. Linjens tema er det dødelige såret på den pavelige kongen i nord, eller som vers førtifem sier: «han kommer til sin ende, og ingen hjelper ham.» Denne sannheten er sannhet for vår tid i de siste dager.

Vi vil fortsette i den neste artikkelen.